

Pozdějším nař. č. 15.587/1903 B. M. (R. T. č. 10 ex 1903) bylo zdůrazněno, že z posuzování podle min. nař. č. 64.573/1901 jsou vyňaty veřejné přednášky vědecké nebo vzdělávací, které pořádají spolky se schválenými stanovami, jakož i podle zákona zřízené ústavy (akademie, musea, školy), pokud se přednášky tyto konají v rámci stanov spolku, případně v rámci úkolů těchto ústavů, i když se pořádají veřejně. K takovým přednáškám není tedy třeba policejního povolení. Divadelní představení nelze však zahrnouti pod pojem přednášek, takže nelze min. nař. č. 15.587/1903 použítí na případ, o který tu jde. Min. nař. č. 64.573/1901 nečiní policejní povolení závislým na tom, kdo veřejnou produkci pořádá nebo provozuje, tak že nezáleží na tom, zda divadelní představení pořádají, případně provádějí školní děti, či spolek, nebo jiný jednotlivec. Je tedy vždy třeba policejního povolení.

I kdyby bylo lze přisvědčiti názoru stížnosti, že divadelní představení jest prostředkem výchovy a vzdělání a že se proto také divadelní představení pořádané školními dítkami za součinnosti učitelů pro školní dítky pohybuje v rámci úkolu, který jest škole vykázan, je přec tolik jisto, že tento rámeček jest překročen, jakmile divadelní představení jest přístupno jiným účastníkům, než právě dítkám a orgánům školním. Přístupem veřejnosti pozbývá žákovské divadelní představení povahy pouhého prostředku výchovného a vzdělávacího a nabývá rázu produkce, která nesleduje již výhradně účelu výchovy a vzdělání dítek, nýbrž jest veřejnou zábavou. K pořádání veřejné zábavy jest však podle cit. min. nař. třeba policejního povolení.

Nezáleží na tom, zda divadelní představení jest uspořádáno ve školní budově, neboť i ve školní budově lze — ovšem s povolením příslušných orgánů školních — pořádati veřejné produkce a také nezáleží na tom, zda se vybírá vstupné, neboť jak řečeno, cit. nařízení v tom směru nerozeznává, záleží jedině na tom, zda divadelní představení jest přístupno veřejnosti.

V daném případě bylo divadelní představení uspořádáno — jak nesporně — sice v budově školní, avšak, jak v odvolání k žal. úřadu doznáno, za přístupu veřejnosti — rodičů dítek a jiných hostů — a bylo tedy třeba k němu policejního povolení.

St-1 se ještě dovolává výnosu gřř v Bratislavě z 9. prosince 1930 č. VIII/10.604/30. K tomu však stačí podotknouti, že tento výnos řeší otázku poplatkové povinnosti žákovských představení a tedy otázku zcela jinou; ale ostatně i tento úřad vykládá min. nař. č. 64.573/1901 tak, že i k žákovskému divadelnímu představení jest třeba policejního povolení, je-li toto — nehledě ke vstupnému — přístupno veřejnosti.

Č. 11.357.

Elektrisa ce: Zastavitelnost pozemku není zákonnou překážkou zřízení užívacího práva podle elektr. zák. č. 438/1919 Sb.

(Nález ze dne 13. června 1934 č. 11.912.)

V ě c: Jaroslav a Marie Š. proti ministerstvu veřejných prací o zřízení elektrovodu.

Výrok: Stížnost, pokud jest podána Marií Š., odmítá se pro nepřípustnost, pokud jest podána Jaroslavem Š., zamítá se pro bezdůvodnost.

Důvody: Zem. úřad v Praze vyslovil výměrem z 24. října 1929 na základě § 16 elektr. zák. č. 438/19 Sb. přípustnost dálkových elektrovodů o napětí 100 kV Praha—L. a Praha—Št., projektovaných Ústředními elektrárnami, akc. spol. v Praze, jež byly svého času podle § 4 cit. zák. prohlášeny za elektrický podnik všeužitečný, povolil provedení elektrovodů těch na základě § 19 téhož zák. a uložil podle §§ 7 a 8 téhož zák. vlastníkům pozemků tímto projektem dotčených — mezi nimi též st-li, Jaroslavu Š., jako vlastníku pozemku č. kat. . . . v M. — povinnost trpěti, aby žadatel napjal přes tyto pozemky vodiče pro elektrický proud a povinnost trpěti přístup na ně za účelem zřizování, opravování, udržování a provozování elektrovodu.

Odvolání, jež st-l, Jaroslav Š., z výměru tohoto podal, bylo nař. rozhodnutím zamítnuto.

Jednaje o stížnosti do rozhodnutí toho podané, vycházel nss z těchto úvah: — — —

Přípustná je jen námitka — resp. soubor námitek —, jimiž se st-l snaží dovoditi, že území, v němž je elektrovod projektován, a zejména také ona jeho část, v němž leží jeho pozemek, není vyloučeno ze zastavitelnosti a v nichž mimo to vytyká různé vady řízení při zjišťování a zodpovídání této otázky. — — —

Nss je povolán přezkoumávati jen rozhodnutí poslední stolice správní; mohl se proto zabývati jen odůvodněním, obsaženým v rozhodnutí žal. min. a nikoli odůvodněním stolice nižší, jež stolice poslední do svého rozhodnutí nepojala. V rozhodnutí poslední stolice byla však otázka zastavitelnosti pozemku st-lova prohlášena za právně bezvýznamnou ve sporu, o nějž běží. Na pozemek st-lův bylo ve prospěch projektantky uvaleno pouze užívací právo podle §§ 7 lit. c) a 8 elektr. zák. Podle § 9 bodu 2 tohoto zák. nebrání však toto užívací právo vlastníku, aby pozemek ten nezastavěl, naopak chce-li vlastník pozemku užívacím právem zatíženého tento svůj pozemek zastavěti a zpravil-li o tom řádně vlastníka elektrického zařízení, je tento povinen včas a na vlastní útraty potřebné opatřiti, po případě své zařízení přemístiti. Z toho je patrné, že zastavitelnost pozemku není zákonnou překážkou zřízení užívacího práva podle shora uvedených zákonných ustanovení. Namítá-li však st-l, že zřízení elektrovodu přes pozemek zastavitelný, resp. přes pozemek, ježž vlastník jeho hodlá co nejdříve zastavěti, je nevhodné a proto odporuje zásadám soustavné elektrisace, hájí tím zájmy podniku elektrického a snad i zájmy veřejné, k jichž uplatňování se mu však nedostává legitimace.

Č. 11.358.

Zaměstnanci veřejní: Úprava služebních a platových poměrů účetního úředníka samosprávného okresu v Čechách po přechodu do služby státní podle § 10 org. zák. a § 212 plat. zák.

(Nález ze dne 15. června 1934 č. 2109.)